

[Elna Munch.]

Lovforslaget ikke kunde være knippelsikker paa, hvad Lovforslaget gik ud paa.

Jeg har indrømmet den højtærede Minister, at hans Ændringsforslag har gjort Lovforslaget mere klart, jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den Udtalelse, at han vil gaa bort fra knubbede Ord; det er saa sjældent, den højtærede Minister indtager det Standpunkt, saa jeg skal udtale min fulde Anerkendelse af, at han vil gøre det i denne Sag.

Naar den højtærede Minister mener, at jeg kunde have sparet min Tilføjelse, fordi den ikke viser tilstrækkelig Tillid til ham, er det ikke saaledes at forstaa, at jeg mener, han med Villie vil gøre Produktet dyrere for Konsumenterne, men jeg har ment, at Lovforslaget ikke var tilstrækkeligt underbygget til, at vi her i Rigsdagen kunde være sikre paa, at dette ikke vilde ske.

Jeg vil gerne indskyde den Bemærkning, at naar det ærede Medlem Hr. Weygaard kalder det et Ordspil, at jeg har sagt, at man fra Flertallets Side har ment, at mit Ændringsforslag var en Selvfølgelighed, er det meget kedeligt, at man kommer med saadanne Ordspil i Udvalget.

Formanden: Forhandlingerne i Udvalget kan ikke omtales her.

Elna Munch: Jeg replicerer kun til, hvad det ærede Medlem Hr. Weygaard har sagt.

I hvert Fald maa det nu staa fast, at Flertallet har sluttet sig til Tanken i mit Ændringsforslag, og hvad der betyder endnu mere for mig, er, at den højtærede Minister ogsaa har gjort det, han har endog sagt, at han vilde optage Forhandlinger med Apotekerne; hvis disse virkelig vil uddele Præparatet gratis, vil han gerne medvirke til, at dette kan ske, og han vil i det hele taget sørge for, at der bliver Sikkerhed for, at Præparatet uddeles saa billigt som muligt. Og paa samme Maade har den højtærede Minister udtalt, at det, hvis der blev Tale om nødvendige Bevillinger til Udvidelse af Seruminstitutet, var en Selvfølge, at han vilde komme til Rigsdagen, om det bør ske i Form af Fremsættelse af Lovforslag eller Henvendelse til Finansudvalget, afhænger ganske af Bevillingernes Størrelse. Jeg synes nu ikke, man skal nøjes med Finansudvalget, men det kan vi til den Tid diskutere.

I øvrigt kan jeg kun takke den højtærede Minister, fordi han har givet mig fuldkommen Ret i, at det var nødvendigt

her at faa slaaet fast, at man skal sikre sig, at baade Uddelingen og Fremstillingen af Præparatet sker saa billigt som muligt og paa en for Befolkningen saa praktisk Maade som muligt, og under Hensyn til, at Ministeren har givet mig dette Tilsagn, skal jeg trække mit Ændringsforslag tilbage og opfordre Tingets Medlemmer til at stemme for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4, som jo er enslydende med den første Del af mit Ændringsforslag.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 6 er taget tilbage; ønsker nogen at genoptage det? (Ophold) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

J. P. Jensen: Jeg vil gerne spørge den højtærede Sundhedsminister, om man altid kan være sikker paa, at de Organer, som anvendes til Fremstilling af de omtalte Præparater, er tilstrækkeligt sundhedsmæssigt undersøgt, saa at man ikke risikerer, at de stammer fra syge Dyr. Jeg ved f. Eks., at man paa et Slagteri — og det samme er vistnok Tilfældet paa alle Slagterier — udtager Bugspytkirtelen uden saa meget som nogen Sinde at have meddelt Dyrslægen et Ord om, at denne Bugspytkirtel anvendes til en bestemt Fabrikation. Bugspytkirtelen er et Organ, som bortkastes og destrueres, og derfor tages der mindre Hensyn til et saadant Organ. Bugspytkirtelen staar i nøje Forbindelse med Tarmene, og nu er det saaledes, at Kontrollen sjældent kasserer Tarme af Dyr, som er angrebet af Tarmtuberkulose, fordi Tarmene bliver brugt til Indpakning og Instruksen lyder paa, at man maa anvende disse Tarme hertil. Her staar man overfor et ret farligt Forhold, synes jeg, naar man ikke kontrollerer de Organer, her er Tale om. Jeg vil derfor henstille til Ministeren, at der udsendes en Vejledning til Støtte for de kontrollerende Dyrslæger ved de Slagterier, hvor saadanne Organer udtages. Men bortset fra den sundhedsmæssige Fare, der kan være forbundet ved at benytte disse Organer, er det af den allerstørste Betydning, at de udtages saa renligt som muligt, og saa hurtigt som muligt bringes i afkølet Tilstand til Fabrikken, men naar de kontrollerende Myndigheder ved Slagterierne ikke aner noget om, at Organerne bruges paa den Maade, kan de jo ingen Forsigtighedsforanstaltninger træffe, og derfor slipper man ikke let udenom, at det maa være Staten, som gennem sin Repræsentant ved Slagterierne skal føre denne Kontrol. Der